

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-106-18

Druk nr 2788
Warszawa, 25 lipca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Poprawek do Konwencji o
pracy na morzu z 2006 r. przyjętych
przez Międzynarodową Konferencję
Pracy w Genewie w dniu 9 czerwca 2016
r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., przyjętych przez
Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 9 czerwca 2016 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 9 czerwca 2016 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 czerwca 2016 r. w Genewie zostały przyjęte przez Międzynarodową Konferencję Pracy Poprawki do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższymi Poprawkami, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

UZASADNIENIE

I. Poprawki do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy o pracy na morzu z 2006 r., zwanej dalej „Konwencją” lub „MLC”, zostały przyjęte w dniu 10 lutego 2016 r. przez Specjalny Trójstronny Komitet utworzony na podstawie art. XIII Konwencji, a następnie zatwierdzone przez Międzynarodową Konferencję Pracy (MKP) w dniu 9 czerwca 2016 r. Poprawki te odnoszą się do Kodeksu wdrażającego Prawidła 4.3 i 5.1 oraz Załącznika A-5 do MLC. Zgodnie z art. XV Konwencji, Poprawki te wejdą w życie, jeżeli do końca wyznaczonego terminu, tj. do dnia 8 lipca 2018 r., sprzeciwu nie złożą więcej niż 40% państw-stron Konwencji według stanu na dzień 8 czerwca 2016 r., posiadających nie mniej niż 40% światowego tonażu floty.

Polska ratyfikowała Konwencję w dniu 27 grudnia 2011 r. i notyfikowała ten fakt Międzynarodowemu Biuru Pracy 3 maja 2012 r. Konwencja weszła w życie 20 sierpnia 2013 r. – Dz. U. z 2013 r. poz. 846. Polska związała się również Poprawkami do MLC z 2014 r. Stronami MLC jest 86 państw, reprezentujących łącznie ponad 91% światowego tonażu floty.

MLC składa się z trzech różnych, ale powiązanych części: Artykułów, Prawideł i Kodeksu. Artykuły i Prawidła ustanawiają podstawowe prawa, zasady i zobowiązania stron Konwencji. Artykuły i Prawidła mogą zostać zmienione tylko przez MKP w ramach artykułu 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, do którego odsyła art. XIV Konwencji. Kodeks zawiera szczegóły wdrażania Prawideł. Składa się z Części A (obowiązujące Normy) i Części B (Wytyczne). Kodeks może być również zmieniany według uproszczonej procedury określonej w Artykule XV Konwencji. Zgodnie z tym przepisem, ogólnie ujmując, Specjalny Trójstronny Komitet może przyjmować poprawki do Kodeksu, które następnie powinny być zatwierdzone przez MKP większością dwóch trzecich oddanych głosów.

II. POTRZEBA I CEL ZWIĄZANIA SIĘ POPRAWKAMI

Konwencja, regulując warunki zatrudniania marynarzy, życia na statku, zagadnienia ochrony zdrowia i opieki medycznej oraz zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej marynarzy, jest istotnym aktem prawa międzynarodowego, gwarantującym i chroniącym prawa członków załóg statków morskich. Z powyższych względów, biorąc pod uwagę

obowiązek zagwarantowania praw marynarzy pracujących na polskich statkach na równi z marynarzami zatrudnionymi na statkach obcych bander, ratyfikacja Poprawek z 2016 r. jest niezbędna.

Celem przyjęcia Poprawek do Kodeksu wdrażającego Prawidła 4.3 w części: Wytyczna B4.3.1 – Postanowienia w sprawie wypadków w miejscu pracy oraz uszkodzeń ciała i chorób związanych z wykonywaniem pracy – było wyeliminowanie molestowania i zastraszania na statku, stosownie do najnowszej wersji Wytycznych dotyczących tej kwestii, wydanych wspólnie przez Międzynarodową Izbę Transportu Morskiego i Międzynarodową Federację Pracowników Transportu, które należy brać pod uwagę przy stosowaniu wymienionej Poprawki. Ponadto uznano, że molestowanie i zastraszanie na statku może mieć poważne konsekwencje dla zdrowia fizycznego i emocjonalnego marynarzy oraz prowadzić do osłabienia ich motywacji w pracy i wzrostu zachorowań.

Zmiany Poprawek do Kodeksu wdrażającego Prawidła 5.1 oraz Załącznika A5-II do MLC miały na celu umożliwienie przedłużenia ważności Morskiego Certyfikatu Pracy na kolejny okres nieprzekraczający pięciu lat, gdy po zakończeniu inspekcji przeprowadzonej w celu jego odnowienia, okaże się, że dany statek nadal spełnia wymogi prawa krajowego lub inne służące realizacji wymagań omawianej Konwencji, a nowy certyfikat nie może zostać natychmiast wydany i udostępniony na pokładzie danego statku.

Przyjęcie omawianych Poprawek miało na celu ujęcie w ramy prawne wyłaniających się rzeczywistych zagadnień dotyczących życia i pracy marynarzy na statku.

W związku z uproszczoną procedurą rewizji Kodeksu MLC przewidzianą w art. XV Konwencji, Poprawki do Kodeksu wejdą w życie, jeżeli do końca wyznaczonego terminu, tj. do dnia 8 lipca 2018 r., sprzeciwu nie złoży więcej niż 40% państw-stron Konwencji wg stanu na dzień 8 czerwca 2016 r. posiadających nie mniej niż 40% światowego tonażu floty. Jednakże:

- a) przed końcem ustalonego okresu każdy Członek ratyfikujący może powiadomić Dyrektora Generalnego, że poprawka będzie dla niego wiążąca dopiero po późniejszej wyrażonej notyfikacji jej przyjęcia; oraz
- b) przed datą wejścia w życie poprawki każdy Członek ratyfikujący może powiadomić Dyrektora Generalnego, że nie wprowadzi w życie poprawki przez wskazany okres.

Zatem wskazane jest przeprowadzenie procedury ratyfikacyjnej, żeby uniknąć sytuacji, gdy Poprawki wejdą w życie w stosunku do Polski w sposób automatyczny, bez wyrażenia takiej woli.

Żadne postanowienia Artykułu XV Konwencji nie odnoszą się do państw-stron Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między dniem, w którym poprawki zostały przyjęte przez Międzynarodową Konferencję Pracy, a dniem ich wejścia w życie. W związku z tym powstała kwestia, co do sposobu w jaki państwa-strony Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między zatwierdzeniem, a wejściem w życie poprawek, mogą zaakceptować poprawki do Kodeksu przyjęte na mocy Artykułu XV Konwencji. Zgodnie z uwagą ogólną 2016/87 Komitetu ekspertów ds. stosowania konwencji i zaleceń MOP, wszystkie zainteresowane państwa-strony Konwencji mogą przyjąć poprawki, kierując oficjalne powiadomienia w tej sprawie do Dyrektora Generalnego.

Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z art. V ust. 7 Konwencji każdy Członek zapewni, że statki podnoszące banderę jakiegokolwiek państwa, które nie ratyfikowało Konwencji, nie będą traktowane lepiej niż podnoszące banderę kraju, który ją ratyfikował. W szczególności w zakresie w jakim Morski Certyfikat Pracy dotyczy kwestii, które reguluje wprowadzona w życie poprawka do Konwencji (to jest uznania Morskiego Certyfikatu Pracy jako dowodu *prima facie* zgodności z Konwencją), do Morskich Certyfikatów Pracy wydawanych statkom podnoszącym banderę innego Członka, który nie przyjął poprawki. Możliwość tę ustalono w art. XV ust. 13 Konwencji, który jest całkowicie zgodny z brzmieniem Art. VIII lit. d pkt. i), ii) Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS – International Convention for the Safety of Life at Sea), z 1974 r. ze zmianami. W rezultacie, każdy Członek związany zmianą jest uprawniony do stosowania odpowiednich przepisów w poprawionej formie do wszystkich statków zawijających do portów danego Członka.¹⁾

III. RÓŻNICE MIĘDZY DOTYCHCZASOWYM A PROJEKTOWANYM STANEM PRAWNYM

Poprawki odnoszą się do Kodeksu wdrażającego Prawidła 4.3 i 5.1 oraz Załącznika A-5 do MLC. Zmiana przepisów Prawidła 4.3 Konwencji polega na dodaniu na końcu ustępu

¹⁾ Uwaga ogólna 2016/87 Komitetu Ekspertów ds. stosowania konwencji i zaleceń skierowane do wszystkich stron Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

1 Wytycznej B4.3.1 – Postanowienia w sprawie wypadków w miejscu pracy oraz uszkodzeń ciała i chorób związanych z wykonywaniem pracy, nowego tekstu oraz dodaniu w ustępie 4 wymienionej Wytycznej, nowej litery: (d) molestowanie i zastraszanie. Ponadto w Wytycznej B4.3.6 – Dochodzenie, dodaje się nową literę: (g) problemy wynikające z molestowania i zastraszania.

Zmiany dotyczące Prawidła 5.1 polegają na tym, że w Normie A5.1.3 – Morski Certyfikat Pracy i deklaracja zgodności, przenosi się tekst obecnego ustępu 4 na koniec ustępu 3, a dotychczasowemu ustępowi 4 nadaje się nowe brzmienie.

W Załączniku A5-II – Morski Certyfikat Pracy, na końcu wzoru formularza Morskiego Certyfikatu Pracy dodaje się nowy tekst.

Biorąc pod uwagę zakres zmian wprowadzanych w MLC Poprawkami z 2016 r., należy ocenić, że zmian w prawie krajowym, a konkretnie w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2018 r. poz. 616), wymagać będzie jedynie poprawka w Normie A5.1.3 w Prawidle 5.1.

Projektowana zmiana do ustawy o pracy na morzu, w zakresie implementacji Poprawek z 2016 r. do Konwencji o pracy na morzu, będzie polegała na dodaniu w art. 94b nowego ustępu w brzmieniu:

„Art. 94b. 3. Jeżeli pomimo pozytywnych wyników inspekcji odnowieniowej nowy certyfikat nie może zostać dostarczony na statek przed upływem ważności certyfikatu, organ inspekcyjny może przedłużyć ważność certyfikatu na okres nieprzekraczający 5 miesięcy. Okres ważności nowego certyfikatu ustala się zgodnie z ust. 1 oraz ust. 2.”.

Zmiana ta umożliwi przedłużenie ważności dotychczasowego Morskiego Certyfikatu Pracy w sytuacji, gdy po pozytywnie zakończonej inspekcji nowy certyfikat nie może zostać przekazany na statek i stanowi uszczegółowienie aktualnych zasad prowadzenia inspekcji i certyfikacji.

Zmiana dostosowuje zasady inspekcji statków w zakresie MLC oraz zasady wydawania Morskiego Certyfikatu Pracy do zasad przewidzianych w innych morskich konwencjach międzynarodowych.

Zmiana Załącznika A5-II do MLC przewiduje zmiany we wzorze formularza Morskiego Certyfikatu Pracy. Zmiana ta nie będzie wymagała modyfikacji prawa krajowego,

bowiem art. 92 ust. 8 ustawy o pracy na morzu odsyła w tym zakresie bezpośrednio do MLC. Rozwiązanie takie zapewnia zgodność certyfikatów wydawanych przez administrację morską z Konwencją w jej aktualnym brzmieniu.

Natomiast zmiany Wytycznej B4.3.1 oraz Wytycznej B4.3.6 w Prawidle 4.3, dotyczące kwestii związanych z zapobieganiem molestowaniu i zastraszaniu w miejscu pracy, nie wymagają wdrożenia, bowiem ujęte są już w polskim prawodawstwie w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.), która ma również zastosowanie do stosunków pracy na statkach morskich. W związku z powyższym nieuzasadnione byłoby powielanie regulacji w tym zakresie.

IV. OCENA SKUTKÓW ZWIĄZANYCH Z WEJŚCIEM W ŻYCIE POPRAWEK

Skutki prawne: Poprawki wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia, do którego można zgłaszać brak zgody. Państwo będące stroną MLC, które nie chce związać się postanowieniami Poprawek z 2016 r. może bądź wyrazić brak zgody w myśl ustępu 7 art. XV, bądź też zastosować jedną z klauzul określonych w ustępie 8 tego artykułu, czyli może powiadomić Dyrektora Generalnego, że Poprawki będą dla niego wiążące dopiero po późniejszej wyrażonej notyfikacji lub że nie wprowadza w życie Poprawek przez wskazany okres. Polska nie notyfikuje braku zgody w myśl ust. 7 art. XV MLC ani nie skorzysta z klauzul określonych w ust. 8 tego art. Wejście w życie Poprawek z 2016 r. będzie oznaczało potrzebę zmiany ustawy o pracy na morzu.

Skutki polityczne: Ratyfikacja Poprawek z 2016 r. do Konwencji wpisuje się w prowadzoną przez Rząd polski politykę morską.

Skutki społeczne i gospodarcze: W szczególności przy przyjęciu Poprawek odnośnie do kwestii molestowania i zastraszania na statku uznano, że zagadnienia te, jeżeli nie zostaną wyeliminowane, mogą mieć negatywne skutki dla firm przejawiające się w pogarszaniu warunków pracy oraz powodować potencjalne konsekwencje organizacyjne, gospodarcze i prawne.

Skutki finansowe: Wejście w życie Poprawki z 2016 r. do MLC nie spowoduje wydatków dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego oraz zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym dochodów budżetu państwa w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

V. INFORMACJA O ZAKRESIE I WYNIKACH POSTĘPOWANIA UZGADNIAJĄCEGO

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych, projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej. Wniosek o ratyfikację Poprawek został skonsultowany z właściwymi ministrami.

Uwagi do wniosku o ratyfikację i uzasadnienia zgłosiły: Rządowe Centrum Legislacji i Minister Spraw Zagranicznych.

W opinii MSZ, decyzja co do trybu związania się poprawkami powinna leżeć po stronie resortu wiodącego. MRPiPS w porozumieniu z MG MiŻŚ zaproponowało jako tryb związania ratyfikację bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie (tzw. „mała ratyfikacja”). Jednak zarówno Rządowe Centrum Legislacji, jak i MSZ zgłosiły wątpliwości, dotyczące wyboru tego trybu – między innymi w kontekście art. 89 ust. 1 Konstytucji, który wymienia pięć okoliczności stanowiących podstawę do związania się umową międzynarodową za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Konstytucja w punkcie 5 wspomnianego artykułu stanowi, że tzw. dużej ratyfikacji podlegają umowy, które dotyczą „spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy”. W tym kontekście należy zauważyć, że związanie się Poprawkami do Kodeksu wdrażającego Prawidła 5.1 oraz Załącznika A5-II do MLC będzie wymagało zmiany ustawy, co przemawia za przychyleniem się do uwag MSZ. Jednocześnie, MSZ wyraziło obawę, że wybór tzw. „małej ratyfikacji” może na późniejszych etapach procedowania zostać zakwestionowany przez Sejm i Prezydenta.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej odniósł się do uwag RCL i MSZ na piśmie oraz uwzględnił zmianę trybu na ratyfikację za zgodą wyrażoną w ustawie.

Zgodnie z ratyfikowaną przez Polskę Konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 144 dotyczącą trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy z 1976 r., wniosek o ratyfikację został skonsultowany z następującymi organizacjami: Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacja LEWIATAN, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Pracodawców Business Centre Club. Projekt został też skierowany do Rady Dialogu Społecznego w trybie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych

instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, z późn. zm.). Rada nie przyjęła formalnej uchwały. Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (po konsultacji z Federacją Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków) oraz Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. Projekt został zamieszczony z Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

VI. TRYB ZWIĄZANIA SIĘ KONWENCJĄ

Z uwagi na fakt, że Poprawki z 2016 r. do Konwencji zostały przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy nie jest możliwe podanie sygnatariuszy, w tym osoby, która podpisała umowę w imieniu strony polskiej.

Konwencja, regulując wymagania dla marynarzy do pracy na statku, warunki zatrudnienia i życia na statku, zagadnienia ochrony zdrowia i opieki medycznej dla marynarzy oraz zabezpieczeń społecznych i ochrony socjalnej marynarzy, nie porusza zagadnień związanych z pokojem, sojuszami, układami politycznymi czy wojskowymi. Nie traktuje też o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej. MLC, podobnie jak wszystkie konwencje przyjęte przez Międzynarodową Konferencję Pracy, dotyczy wolności i praw obywatelskich określonych w Konstytucji RP oraz odnosi się do spraw uregulowanych w ustawach. Konwencja nie rozszerza, ani nie ogranicza praw i wolności zawartych w Konstytucji, lecz stanowi ich potwierdzenie.

Ratyfikacja Poprawek z 2016 r. do Konwencji, w zakresie wdrożenia do polskiego porządku prawnego zmian do Prawidła 5.1 Konwencji oraz załącznika A5-II do Kodeksu Konwencji, będzie wymagała zmiany ustawy o pracy na morzu. Zmiana ta dotyczyć będzie dostosowania zasad inspekcji statków w zakresie Konwencji oraz zasad wydawania Morskiego Certyfikatu Pracy do zasad przewidzianych w innych morskich konwencjach międzynarodowych. Pozostałe kwestie, których dotyczą Poprawki z 2016 r. do Konwencji, nie będą wymagały wprowadzenia zmian w prawie krajowym.

Mając powyższe na uwadze, ocenić należy, że Poprawki z 2016 r. do Konwencji spełniają przesłanki określone w art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo nadmienić należy, że ratyfikacja Poprawek z 2016 r. do Konwencji nie będzie powodowała obciążenia państwa pod względem finansowym.

W związku z tym zasadne jest, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej Poprawkami z 2016 r. do Konwencji nastąpiło w trybie art. 89 ust. 1 Konstytucji, tj. za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Poprawki wejdą w życie sześć miesięcy po zakończeniu okresu, w którym państwa-strony Konwencji mogą wyrażać brak zgody, pod warunkiem że braku zgody nie przedstawi 40% członków, którzy ratyfikowali MLC, i którzy reprezentują nie mniej niż 40% tonażu brutto floty światowej.

POPRAWKI Z 2016 R.
DO KONWENCJI O PRACY NA MORZU Z 2006 R. PRZYJĘTE PRZEZ
MIĘDZYNARODOWĄ KONFERENCJĘ PRACY NA JEJ 105 SESJI,
W DNIU 9 CZERWCA 2016 R. W GENEWIE

Poprawki do Kodeksu
dotyczące Prawidła 4.3 Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

Wytyczna B4.3.1 – Postanowienia w sprawie wypadków w miejscu pracy oraz uszkodzeń ciała i chorób związanych z wykonywaniem pracy

Na końcu ustępu 1 dodaje się następujący tekst:

Należy także wziąć pod uwagę najnowszą wersję *Wytycznych dotyczących wyeliminowania molestowania i zastraszania na statku* wydanych wspólnie przez Międzynarodową Izbę Transportu Morskiego i Międzynarodową Federację Pracowników Transportu.

W ustępie 4 przenosi się wyraz „oraz” z końca litery (b) na koniec litery (c). Dodaje się następującą nową literę:

(d) molestowanie i zastraszanie.

Wytyczna B4.3.6 – Dochodzenia

W ustępie 2 przenosi się wyraz „oraz” z końca litery (e) na koniec litery (f). Dodaje się następującą nową literę:

(g) problemy wynikające z molestowania i zastraszania.

Poprawki do Kodeksu
dotyczące Prawidła 5.1 Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

Norma A5.1.3 – Morski certyfikat pracy i deklaracja zgodności

Przenosi się tekst obecnego ustępu 4 na koniec ustępu 3.

Dotychczasowemu ustępowi 4 nadaje się następujące brzmienie:

Niezależnie od ustępu 1 niniejszej Normy, gdy po zakończeniu inspekcji przeprowadzonej w celu odnowienia morskiego certyfikatu pracy, okaże się, że dany statek nadal spełnia wymogi prawa krajowego lub inne służące realizacji wymagań niniejszej Konwencji, a nowy certyfikat nie może zostać natychmiast wydany i udostępniony na pokładzie tego statku, właściwa władza lub uznana organizacja odpowiednio do tego celu uprawniona, może przedłużyć ważność certyfikatu na kolejny okres nieprzekraczający pięciu miesięcy od daty wygaśnięcia istniejącego certyfikatu i zatwierdzić go. Nowy certyfikat będzie ważny przez okres nieprzekraczający pięciu lat, poczynając od daty ustalonej w ustępie 3 niniejszej Normy.

Załącznik A5-II

Morski Certyfikat Pracy

Na końcu wzoru formularza *Morskiego Certyfikatu Pracy* dodaje się następujący tekst:

Przedłużenie po inspekcji przeprowadzonej w celu odnowienia morskiego certyfikatu pracy (jeśli jest wymagane)

Niniejszym zaświadcza się, że w wyniku inspekcji przeprowadzonej w celu odnowienia morskiego certyfikatu pracy, uznano, że statek nadal spełnia wymogi prawa krajowego lub inne służące realizacji wymagań niniejszej Konwencji i że obecny certyfikat niniejszym zostaje przedłużony, zgodnie z ustępem 4 Normy A5.1.3, do
(nie dłużej niż na pięć miesięcy od daty wygaśnięcia istniejącego certyfikatu), w celu umożliwienia wydania nowego certyfikatu i udostępnienia go na pokładzie statku.

Data zakończenia inspekcji przeprowadzonej w celu odnowienia morskiego certyfikatu pracy, na podstawie której nastąpiło przedłużenie certyfikatu:

.....

Podpisano:

.....

(Podpis uprawnionego funkcjonariusza)

Miejsce:

Data:

(Odpowiednio pieczęć lub stempel organu)

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Poprawek należycie zatwierdzonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy podczas 105 Sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą dnia 10 czerwca 2016 r.

Na dowód czego złożyliśmy nasze podpisy dnia 10 czerwca 2016 r.

Przewodnicząca Konferencji

Mildred OLIPHANT

Dyrektor Generalny

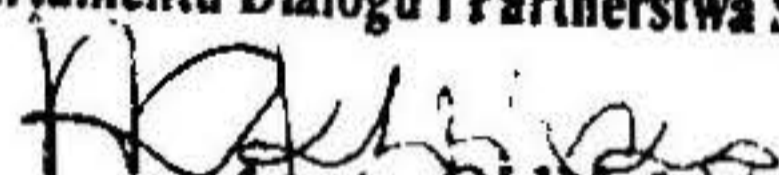
Międzynarodowego Biura Pracy

Guy RYDER

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

ZASTĘPCA DYREKTORA

Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Agata Oklińska

Agata Oklińska

Zastępca Dyrektora Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

**LISTA PAŃSTW I TERYTORIÓW NIESAMODZIELNYCH, KTÓRE RATYFIKOWAŁY KONWENCJĘ MIĘDZYNARODOWEJ
ORGANIZACJI PRACY O PRACY NA MORZU (SKONSOLIDOWANĄ) Z 2006 R.
Stan na dzień 18 maja 2018 r.**

86 ratyfikacji

PAŃSTWO	DATA RATYFIKACJI	Uwagi dot. wejścia w życie Poprawek z 2016 r.
1. Republika Albanii*	28 października 2016 r.	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek z 2016 r. do MLC z 2006 r.
2. Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna*	22 lipca 2016 r.	Poprawki z 2016 r. do MLC z 2006 r. zostały przyjęte i wejdą w życie w dniu 8 stycznia 2019 r.
3. Antigua i Barbuda	11 sierpnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
4. Republika Argentyńska	28 maja 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
5. Związek Australijski	21 grudnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
6. Wspólnota Bahamów	11 lutego 2008 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
7. Ludowa Republika Bangladeszu	6 listopada 2014	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
8. Barbados	20 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
9. Królestwo Belgii	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
10. Belize	8 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
11. Republika Beninu	13 czerwca 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
12. Bośnia i Hercegowina	18 stycznia 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
13. Republika Bułgarii	12 kwietnia 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
14. Chińska Republika Ludowa	12 listopada 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
15. Republika Chile*	22 lutego 2018 r. (wejdzie w	Poprawki z 2016 r. do MLC z 2006 r. zostały przyjęte i wejdą w życie w dniu 22

	życie 22 lutego 2019 r.)	lutego 2019 r.
16. Republika Chorwacji	12 lutego 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
17. Republika Cypryjska	20 lipca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
18. Czarnogóra	3 lutego 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
19. Królestwo Danii	23 czerwca 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Wyspy Owcze	9 lipca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
20. Republika Estońska	5 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
21. Republika Fidżi	10 października 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
22. Republika Filipin	20 sierpnia 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
23. Republika Finlandii	9 stycznia 2013 r.	Finlandia skorzystała z możliwości przewidzianej w art. XV ust. 8a Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. (MLC) – poprawka będzie wiążąca dopiero po późniejszej wyrażonej notyfikacji jej przyjęcia
24. Republika Francuska	28 lutego 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Nowa Kaledonia	28 lutego 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
25. Republika Gabońska	25 września 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
26. Republika Ghany	16 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
27. Republika Grecka	4 stycznia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
28. Królestwo Hiszpanii	4 lutego 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
29. Republika Hondurasu	6 czerwca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
30. Republika Indii	9 października 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
31. Republika Indonezji*	12 czerwca 2017 r. (wejdzie w życie 12 czerwca 2018 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek z 2016 r. do MLC z 2006 r.

32. Islamska Republika Iranu	11 czerwca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
33. Irlandia	21 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
34. Jamajka*	13 czerwca 2017 r. (wejdzie w życie 13 czerwca 2018 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek z 2016 r. do MLC z 2006 r.
35. Japonia	5 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
36. Jordañskie Królestwo Haszymidzkie	27 kwietnia 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
37. Kanada	15 czerwca 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
38. Republika Kenii	31 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
39. Republika Kiribati	24 października 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
40. Republika Konga	26 marca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
41. Republika Korei	9 stycznia 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
42. Republika Libañska*	9 marca 2018 r. (wejdzie w życie w dniu 9 marca 2019 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek z 2016 r. do MLC z 2006 r.
43. Republika Liberii	7 czerwca 2006 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
44. Republika Litewska	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
45. Wielkie Księżstwo Luksemburga	20 sierpnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
46. Republika Łotewska	12 sierpnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
47. Maleszja	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
48. Republika Malediwów	7 października 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
49. Republika Malty	22 stycznia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
50. Królestwo Marokañskie	10 września 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
51. Wyspy Marshalla	25 września 2007 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.

52. Republika Mauritiusu	30 maja 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
53. Republika Związku Mjanmy	25 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
54. Mongolia	1 września 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
55. Królestwo Niderlandów	13 grudnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Curaçao	14 kwietnia 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
56. Republika Federalna Niemiec	16 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
57. Federalna Republika Nigerii	18 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
58. Republika Nikaragui	20 grudnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
59. Nowa Zelandia	9 marca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Tokelau	9 marca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
60. Królestwo Norwegii	10 lutego 2009 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
61. Republika Palau	29 maja 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
62. Republika Panamy	6 lutego 2009 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
63. Rzeczpospolita Polska	3 maja 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
64. Republika Portugalska	12 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
65. Federacja Rosyjska	20 sierpnia 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
66. Republika Południowej Afryki	20 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
67. Rumunia	24 listopada 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
68. Federacja Saint Kitts i Nevis	21 lutego 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
69. Saint Vincent i Grenadyny	9 listopada 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
70. Niezależne Państwo Samoa	21 listopada 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
71. Republika Serbii	15 marca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.

72. Republika Seszeli	7 stycznia 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
73. Republika Singapuru	15 stycznia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
74. Republika Słowenii	15 kwietnia 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
75. Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki*	12 stycznia 2017 r. (weszła w życie 12 stycznia 2018 r.)	Poprawki z 2016 r. do MLC z 2006 r. zostały przyjęte i wejdą w życie w dniu 8 stycznia 2019 r.
76. Konfederacja Szwajcarska	21 lutego 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
77. Królestwo Szwecji	12 czerwca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
78. Królestwo Tajlandii	7 czerwca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
79. Republika Togijska	14 marca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
80. Republika Tunezyjska*	5 kwietnia 2017 r. (weszła w życie 5 kwietnia 2018 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek z 2016 r. do MLC z 2006 r.
81. Tuvalu	16 lutego 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
82. Węgry	31 lipca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
83. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Bermudy	2 maja 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Kajmany	13 lutego 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Gibraltar	7 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
– Wyspa Man	7 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
84. Socjalistyczna Republika Wietnamu	8 maja 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
85. Republika Włoska	19 listopada 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.
86. Republika Zielonego Przylądka	6 października 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 8.07.2018 r.

* Żadne postanowienia Artykułu XV Konwencji nie odnoszą się do Państw-stron Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między dniem, w którym poprawki zostały przyjęte przez Międzynarodową Konferencję Pracy a dniem ich wejścia w życie. W wyniku tego w wielu przypadkach powstają pytania, co do sposobu w jaki Państwa-strony Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między zatwierdzeniem, a wejściem w życie poprawek, mogą zaakceptować poprawki do Kodeksu przyjęte na mocy Artykułu XV Konwencji. Z uwagi na to, że brak jest w niej wyraźnych uregulowań w tym zakresie, Międzynarodowe Biuro Pracy informowało wszystkie zainteresowane Państwa-strony Konwencji, że mogą przyjąć poprawki kierując oficjalne powiadomienia w tej sprawie do Dyrektora Generalnego.

Jednocześnie, zgodnie z art. V ust. 7 Konwencji każdy Członek zapewni, że statki podnoszące banderę jakiegokolwiek państwa, które nie ratyfikowało Konwencji, nie będą traktowane lepiej niż podnoszące banderę kraju, który ją ratyfikował. W szczególności, w zakresie w jakim Morski Certyfikat Pracy dotyczy kwestii, które reguluje wprowadzona w życie poprawka do Konwencji (to jest uznania Morskiego Certyfikatu Pracy jako dowodu prima facie zgodności z Konwencją), do Morskich Certyfikatów Pracy wydawanych statkom podnoszącym banderę innego Członka, który nie przyjął poprawki. Możliwość tę ustalono w art. XV ust. 13 Konwencji, który jest całkowicie zgodny z brzmieniem Art. VIII lit. d pkt. i), ii) Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS – International Convention for the Safety of Life at Sea), z 1974 r. ze zmianami. W rezultacie, każdy Członek związany zmianą jest uprawniony do stosowania odpowiednich przepisów w poprawionej formie do wszystkich statków zawijających do portów danego Członka.

(Uwaga ogólna 2016/87 Komitetu Ekspertów ds. stosowania konwencji i zaleceń skierowana do wszystkich stron Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.)

Warszawa, 18 lipca 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.310.2018 / 5 / ar

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., przyjętych przez Międzynarodową Organizację Pracy w Genewie w dniu 9 czerwca 2016 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu